

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 3 (369)
Anul X (2019)
20 Ianuarie

VIATA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

DUMINICA A 29-A DUPĂ RUSALII

Vindecarea celor zece leproși ne învață să ne rugăm. Ne învață că Dumnezeu ascultă rugăciunea noastră, dar ne mai învață și faptul că din cele trei feluri de rugăciuni, nu trebuie să folosim numai unul.

Există **rugăciuni de cerere**, când zicem: „Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cere-rea mea, ia aminte la rugăciunea mea!”. Sau „Domnului să ne rugăm”, „la Domnul să cerem”.

Există apoi **rugăciuni de laudă**: „Binecuvintează suflete al meu pe Domnul”, „Laudă suflete al meu pe Domnul”, „Dimineța te voi lauda” ș.a.m.d.

Există și un al treilea fel de **rugăciune, de mulțumire**: „Mulțumescu-ți Ție, Doamne, pentru cutare și cutare”, „Mulțumesc pentru bunătățile Tale cele pământești”, după masă ș.a.m.d.

Dar noi, de obicei, facem numai rugăciuni de cerere. Noi credem că trebuie să-l comunicăm lui Dumnezeu numai rugăciuni de cerere. Noi credem că trebuie să-l comuni-

VINDECAREA CELOR ZECE LEPROȘI (LUCA 17, 12-19)

căm lui Dumnezeu numai cele de care avem nevoie. Prin aceasta ne înscriem printre cei nouă. Ca să fim asemenea celui unul care s-a întors, trebuie să facem și rugăciuni de slavă lui Dumnezeu pentru tot ce ne dă, trebuie să facem și rugăciuni de

mulțumire. Să-L binecuvântăm pe Dumnezeu și să-i binecuvântăm și pe cei care ne fac bine.

Mitropolitul Antonie Plămădeală
Sursa: doxologia.ro

7 LUCRURI ESENȚIALE DESPRE RUGĂCIUNE

Nu există viață duhovnicească fără rugăciune.

1. Să facem din rugăciune o obișnuință zilnică și nu doar un gest ocazional.
2. Să nu începă ori să se termine ziua fără rugăciune.
3. Cel mai bine e să găsim un timp dedicat doar pentru rugăciune. În acest fel îi mulțumim lui Dumnezeu, Cel care ne dăruiește toate clipele vieții noastre.
4. Oricât de grăbiți am fi dimineața ori de oboseți seară, trebuie să ne rugăm cât de puțin. ugăciuni ca „Tatăl nostru”, „Cuvine-se cu adevărat” ori rostirea rugăciunii lui Iisus („Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!”) aduc pacea și binecuvântarea în viața noastră.
5. Un creștin adevărat se roagă citind Rugăciunile serii, Rugăciunile dimineții, Acatiste, Paraclise. Să ne străduim să devenim „profesioniști” ai rugăciunii, să ne impunem o regulă de rugăciune, după ce am discutat-o, mai întâi, cu duhovnicul nostru.
6. Rugăciunea este absolut necesară pentru igiena sufletească.
7. Un suflet care nu primește rugăciunea zilnică este amenințat de tristețe și de prăbușirea în deznădejde.

169 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI MIHAI EMINESCU

Acum 169 de ani, în ziua de 15 ianuarie 1850, se naștea Mihai Eminescu, „cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc”, supranumit „Luceafărul poeziei românești”.

Eminescu a fost un mare patriot, dar și un apărător al Bisericii Ortodoxe. Dacă ar fi azi printre noi, conde-iul lui acid nu i-ar ierta pe cei care lovesc în Biserică, în neam și în familia creștină. Mărturia lui rămâne peste veacuri, ca un adevărat testament, scris parcă anume pentru cei care se încăpățânează încă să-l considere ateu: „Biserica răsăriteană e de optsprezece sute de ani păstrătoarea elementului latin de lângă Dunăre. Ea a stabilit și a unificat limba noastră într-un mod atât de admirabil, încât suntem singurul popor fără dialecte propriu-zise; ea ne-a ferit în mod egal de înghițirea printre poloni, unguri, tătari și turci, ea este încă astăzi singura armă de apărare și singurul sprijin al milioanei de români cari trăiesc dincolo de hotarele noastre. Cine-o combate pe ea și ritualurile ei poate fi cosmopolit, socialist, republican universal și orice i-o veni în minte, dar numai român nu e.” (Mihai Eminescu, „Liber-cugetător, liberă-cugetare”, în „Timpul”, 2 februarie 1879, în „Opere”, 1989, vol. X, p. 187)

În același timp, „Rugăciune” este una dintre frumoasele poezii eminesciene, iar titlul acesteia semnifică atitudinea de smerenie a poetului în fața Divinității, pe care o imploră

să-i dea puterea de a cânta aspirațiile și suferințele celor mulți.

RUGĂCIUNE

Crăiasă alegându-te
Ingenunchem rugându-te,
Inalță-ne, ne mântuie
Din valul ce ne băntuie;
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire,
Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, maică prea curată
Și pururea fecioară,
Marie!

Noi, ce din mila sfântului
Umbră facem pământului,
Rugămu-ne-ndurărilor
Luceafărului mărilor;
Ascultă-a noastre plângeri,
Regină peste îngeri,
Din neguri te arată,
Lumină dulce clară,
O, maică prea curată
Și pururea fecioară,
Marie!

CREȘTINUL ȘI SUPERȘTIȚIILE

Puteți mătura liniștiți seara prin casă, să dați foc împrumut, să spălați și să coaseți vinerea, să începeți un lucru marțea sau sâmbătă, să cheltuiți bani luna, să vă întoarceți din drum și să rămâneți nepăsători atunci când pisica neagră vă taie calea.

Românii sunt extrem de superștițioși

In pravila bisericească ortodoxă se spune că „superștiția este o credință de prisos (falsă), prin care Dumnezeu este defăimat. Superștițiile sunt moștenite de la strămoșii păgâni și s-au păstrat în popor de către cei neștiutori. Cine crede în ele săvârșește un păcat, căci prin ele se falsifică adevărul dumnezeiesc și se canonisesc ca și vrăjitoria”. Preoții ortodocși au atras atenția, în nenumărate rânduri, că este interzisă credința în superștiții. Și totuși, aproape că nu există român care să nu aibă cel puțin o superștiție, indiferent cât de credincios ar fi. Acest lucru este, până la urmă, un paradox. Când „frică de Dumnezeu” se transformă în „frică de superștiții”, acestea ajung să fie ridicate la rang de religie.

De unde această credință puternică în superștiții? Una dintre explicații ar fi că multe dintre ele s-au adevărit de-a lungul timpului. Dar și pentru aceasta există o motivație: atunci când crezi cu tărie că un lucru se va întâmpla, acel lucru chiar se va întâmpla, în plus, nu de puține ori oamenii au constatat că, de exemplu, cifra 13, pisica neagră sau întoarcerea din drum nu au adus deloc ghinion, ci dimpotrivă, sau că oglinda spartă n-a fost urmată de nicio nenorocire, ba chiar, uneori, s-au petrecut evenimente ferice.

Ce spune Biserica

Dar, oricâte argumente științifice și religioase s-ar aduce, românii continuă, la început de secol XXI, să creadă în superștiții. Biserica Ortodoxă a identificat câteva dintre superștiții, îndemnând credincioșii să renunțe la ele. Potrivit dogmelor bisericești, puteți mătura liniștiți seara prin casă, să dați foc împrumut, să spălați și să coaseți vinerea, să începeți un lucru marțea sau sâmbătă, să cheltuiți bani luna, să vă întoarceți din drum și să rămâneți nepăsători atunci când pisica neagră vă taie calea (apropo: dacă se întâlnește un preot cu o pisică neagră cui îi va merge rău?). Nu va fi nicio problemă dacă se vor șterge două persoane în același timp pe același prosop și nu va va merge rău dacă vă mănâncă nasul, sau vi se zbate ochiul.

Biserica atenționează că sunt superștiții portul talismanelor, datul peste groapă a unui cocoș la înmormântarea cuiva, spartul cânilor la înmormântare, cele 24 de oprii, credința că momentul în care cânta cucuveaua înseamnă prevestirea morții cuiva, aruncarea banilor în fântână pentru împlinirea unor dorințe, aruncarea banilor pe drum ori prin ape, atunci când se merge cu un cortegiu

mortuar și că nu este bine a se boteza în aceeași apă mai mulți copii. Tot superștiție este considerat și crezul că împărțirea celui bolnav ar aduce după sine și obștescul sfârșit, mai ales dacă este și într-o stare de boală mai avansată sau incurabilă, sau că săvârșirea Sfântului Maslu persoanelor care sunt bolnave are rostul de a grăbi sfârșitul acestora. De asemenea, spun reprezentanții ortodoxiei, întâlnirea cu preotul nu înseamnă neșansă, ghinion, nenorocire ori blestem. Superștiții sunt și credința în vise, ghicitul în cafea, bătutul în lemn și scuipatul în sân, precum și legarea unei ațe roșii la copii pentru alungarea deochiului.

Suntem campioni la numărul de superștiții

Sutele de superștiții existente în țara noastră îi plasează pe români pe primele locuri în lume în ce privește numărul acestora. Dacă ar fi să ținem cont de ele, aproape la fiecare pas pe care îl faci te întâlnești cu o superștiție. Dacă vi se zbate ochiul drept, vei afla de o naștere în familie, iar dacă se zbate cel stâng, trebuie să te aștepti la un deces sau la o mare dezamăgire. Pentru cei care vor să se căsătorească este bine să evite să se așeze la colțul mesei, să fie măturați din greșeală, să treacă peste gunoii străns după măturat sau să scuture fața de masă după apusul soarelui. De asemenea, printre superștițiile românilor se număra spargerea unei oglinzi, care prevestește moartea cuiva. Primirea în dar a unei oglinzi este și ea semn de ghinion, iar stingerea unei lumânări fără motiv în timpul unei ceremonii înseamnă că prin preajmă sunt spirite negative. Este un semn norocos să întâlnești un coșar și aduce ghinion să aprinzi trei țigări cu același chibrit. Spiritele rele nu te pot atinge atunci când ești așezat în interiorul unui cerc, iar o pană de lebădă ascunsă în perna iubitelui asigură fidelitatea acestuia.

Dacă un foarfece cade pe jos, iubitul ți-a fost necredincios (asta numai în cazul în care ai uitat să pui pana de lebădă!). Un steag nu trebuie să atingă niciodată pământul, pentru că aduce ghinion. Dacă te-ai îmbujorat fără motiv și îți ard obraji, se spune că cineva vorbește despre tine. Mâncărimea la talpa piciorului drept anunță o călătorie, iar dacă te

uieți prea des la unghii să fii sigur că cineva te vorbește de rău. Ghinion aduce și lăsarea pantofilor încrucișați la descălțare, îmbrăcarea hainelor pe dos, tăiatul unghiilor vinerea sau duminică și după apusul soarelui, călcatul ru-felor duminică, scăparea pieptenului pe jos în timpul periajului, pierderea unei mânuși sau așezarea unei pălării pe masă sau pe pat. Tot superștițiile românești spun că este bine să-ți pui o dorință când îmbraci haine noi, să porți tot timpul o monedă în buzunar și să pui numele copilului după o persoană în viață. Dacă te mănâncă palma dreaptă, dai bani în curând, iar dacă te mănâncă palma stângă, vei primi bani. Dacă îți auzi numele strigat noaptea, nu trebuie să te întorci, pentru că efectele pot fi catastrofale. Nu este bine să stai în fața oglinzii pe întuneric și nici să arăți luna cu degetul, pentru că vei rămâne fără degete. O superștiție bine cunoscută este și aceea că aduce ghinion să intri în noul an fără nici un ban în buzunar. Totodată, este bine să nu vă găsească anul nou cu datorii, altfel veți avea datorii tot anul. Prima persoană care va suna sau va bate la ușă în prima zi din noul an trebuie primită. Dacă prima persoană care va intra în casa e femeie - va fi un an prost, dacă e bărbat - va fi un an norocos. Dacă pe mormântul cuiva vor crește flori, acel om a fost om bun. Dacă vor crește buruieni, acela a fost om rău. Dacă un tablou cade brusc de pe perete, e semn că, în curând, va muri un prieten sau o rudă. Poate fi și semn de boală gravă, de ghinion sau de drum îndepărtat. În fine, putem trage și o concluzie, anume că superștițiile românești poartă o amprentă sumbră, în marea lor majoritate acestea prevestind morți, boli iminente sau alte nenorociri.

Cel mai supărător lucru este atunci când superștițiile se amestecă cu rânduielele bisericești când mergi la vreo înmormântare și vezi la pangar *Visul Maicii Domnului* sau *Talismanul* cum poți să le explici credincioșilor ca este o superștiție? De aceea sper că acest articol să fie un semnal de alarmă pentru cei care promovează un astfel de sincretism liturgico-superștițios.

Important este ca rațiunea să învingă aceste false credințe, căci altfel riscăm să devenim sclavii propriilor noastre superștiții.

(Sursa: <https://satunou.mmb.ro/>)